

КОПІЯ

АПЕЛЯЦІЙНИЙ СУД МІСТА КИЄВА

У Х В А Л А ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

26 липня 2017 року колегія суддів судової палати з розгляду кримінальних справ Апеляційного суду міста Києва у складі:

головуючого судді
суддів
з участю секретаря
представників

Присяжнюка О.Б.
Глиняного В.П., Масенка Д.Є.
Орліченко О.Ю.
Тучіна М.М., Тучіної О.В.

розглянувши у відкритому судовому засіданні в приміщенні суду в місті Києві апеляційну скаргу представника цивільного позивача ТОВ «Полірем-Логістика», адвоката Тучіної О.В. на ухвалу слідчого судді Деснянського районного суду міста Києва від 06 липня 2017 року, -

ВСТАНОВИЛА:

Цією ухвалою відмовлено в задоволенні клопотання цивільного позивача ТОВ «Полірем-Логістика» в особі директора Тугай С.В. та представника Тучіної О.В. про арешт майна.

Постановлене рішення слідчий суддя мотивував відсутністю підстав для застосування даного заходу забезпечення кримінального провадження.

В апеляційній скарзі представник, просить ухвалу слідчого судді скасувати і постановити нову, якою клопотання про арешт майна задовольнити. Так, на думку апелянта, висновки слідчого судді щодо відсутності підстав для застосування даного заходу забезпечення кримінального провадження є хибними, оскільки цивільним позивачем у поданому клопотанні доведено розмір завданих збитків. Крім того, представник вважає, що доводи клопотання та додані до нього матеріали містять достатньо даних, які дають підстави для накладення арешту на майно з метою збереження його як речового доказу.

Заслухавши доповідь судді, пояснення представників, які підтримали подану апеляційну скаргу і просили її задовольнити, дослідивши матеріали судового провадження, перевіrivши доводи апеляційної скарги, колегія суддів приходить до наступних висновків.

Відповідно до вимог ст. 173 КПК України при вирішенні питання про арешт майна слідчий суддя, суд повинен враховувати правову підставу для арешту майна; можливість використання майна як доказу у кримінальному провадженні (якщо арешт майна накладається у випадку, передбаченому пунктом 1 частини другої статті 170 цього Кодексу); наявність обґрунтованої підозри у вчиненні особою кримінального

109
правопорушення або суспільно небезпечного діяння, що підпадає під ознаки діяння, передбаченого законом України про кримінальну відповідальність (якщо арешт майна накладається у випадках, передбачених пунктами 3, 4 частини другої статті 170 цього Кодексу); можливість спеціальної конфіскації майна (якщо арешт майна накладається у випадку, передбаченому пунктом 2 частини другої статті 170 цього Кодексу); розмір шкоди, завданої кримінальним правопорушенням, неправомірної вигоди, яка отримана юридичною особою (якщо арешт майна накладається у випадку, передбаченому пунктом 4 частини другої статті 170 цього Кодексу); розумність та співрозмірність обмеження права власності завданням кримінального провадження; наслідки арешту майна для підозрюваного, обвинуваченого, засудженого, третіх осіб.

На переконання колегії суддів, слідчий суддя під час розгляду клопотання прокурора про накладення арешту на майно не в повній мірі дотримався вказаних вимог закону.

Як вбачається з наданих суду матеріалів, слідчим відділом Управління поліції в Деснянському районі ГУ Національної поліції в місті Києві проводиться досудове розслідування кримінального провадження № 1201610003009059 від 28 липня 2016 року за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 364-1 КК України, а саме по факту зловживання директором ТОВ «Полірем-Логістика» Губніциним А.С. своїм службовим становищем, який керуючи поточною господарською діяльністю товариства здійснив відчуження майна ТОВ «Полірем-Логістика» без погодження на загальних зборах, чим завдав вказаному товариству матеріальної шкоди.

27 червня 2017 року ТОВ «Полірем-Логістика» звернулося до суду з клопотанням про арешт майна з метою забезпечення заявленого цивільного позову.

Дослідивши доводи клопотання колегія суддів вважає, що воно підлягає частковому задоволенню, оскільки надані цивільним позивачем матеріали доводять наявність підстав для накладення арешту на майно з метою забезпечення цивільного позову.

Згідно положень ст. 170 КПК України арештом майна є тимчасове, до скасування у встановленому цим Кодексом порядку, позбавлення за ухвалою слідчого судді або суду права на відчуження, розпорядження та/або користування майном, щодо якого існує сукупність підстав чи розумних підозр вважати, що воно є доказом злочину, підлягає спеціальній конфіскації у підозрюваного, обвинуваченого, засудженого, третіх осіб, конфіскації у юридичної особи, для забезпечення цивільного позову, стягнення з юридичної особи отриманої неправомірної вигоди, можливої конфіскації майна.

Завданням арешту майна є запобігання можливості його приховування, пошкодження, псування, зникнення, втрати, знищення, використання, перетворення, пересування, передачі, відчуження.

Крім того, ч. 2 ст. 170 КПК України передбачено, що арешт майна допускається з метою збереження речових доказів; спеціальної конфіскації; конфіскації майна, як виду покарання або заходу кримінально-правового характеру щодо юридичної особи; відшкодування шкоди, завданої внаслідок кримінального правопорушення (цивільний позов), чи стягнення з юридичної особи отриманої неправомірної вигоди.

При цьому, відповідно до положень ч. 6 ст. 170 КПК України у випадку, передбаченому пунктом 4 частини другої цієї статті, а саме з метою відшкодування шкоди, завданої внаслідок кримінального правопорушення (цивільний позов), чи стягнення з юридичної особи отриманої неправомірної вигоди, арешт накладається на майно підозрюваного, обвинуваченого, засудженого, фізичної чи юридичної особи, яка в силу закону несе цивільну відповідальність за шкоду, завдану діями (бездіяльністю) підозрюваного, обвинуваченого, засудженого або неосудної особи, яка вчинила суспільно небезпечне діяння, а також юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, за наявності обґрунтованого розміру цивільного позову у кримінальному провадженні, а так само обґрунтованого розміру неправомірної вигоди, яка отримана юридичною особою, щодо якої здійснюється провадження.

На даній стадії слідчий суддя не вправі вирішувати ті питання, які повинен вирішувати суд при розгляді кримінального провадження по суті, тобто не вправі оцінювати докази з точки зору їх достатності і допустимості для встановлення вини чи її відсутності у фізичної або юридичної особи за вчинення кримінального правопорушення, а лише зобов'язаний на підставі розумної оцінки сукупності отриманих даних визначити, що надані суду матеріали є достатніми для застосування в рамках даного кримінального провадження заходів забезпечення кримінального провадження, одним із яких і є арешт майна.

Так, до СВ Деснянського УП ГУ НП у місті Києві надійшла заява Галагана Ю.О. про те, що директор ТОВ «Полірем-Логістика» Губніцин А.С., зловживаючи своїм службовим становищем, керуючи поточною господарською діяльністю товариства здійснив відчуження майна ТОВ «Полірем-Логістика» без погодження на загальних зборах за договором купівлі-продажу від 23 червня 2015 року, чим завдав засновникам ТОВ «Полірем-Логістика» матеріальної шкоди.

28 липня 2016 року до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 1201610003009059 були внесені відомості про кримінальне правопорушення за ч. 1 ст. 364-1 КК України.

10 жовтня 2016 року постановою СВ Деснянського УП НП у місті Києві ТОВ «Полірем-Логістика» визнано потерпілим у кримінальному провадженні № 1201610003009059.

В рамках даного кримінального провадження ТОВ «Полірем Логістика» подано цивільний позов на суму 1 300 000 грн.

20 червня 2017 року постановою СВ Деснянського УП НП у місті Києві ТОВ «Полірем-Логістика» визнано цивільним позивачем.

Згідно ст. 173 КПК України арешт на майно з метою забезпечення цивільного позову накладається за наявності обґрунтованої підозри, заявленого цивільного позову та встановленого розміру завданої шкоди.

Сукупність доданих до клопотання матеріалів вказує на наявність обґрунтованої підозри, потерпілою стороною в рамках кримінального провадження № 1201610003009059 заявлено цивільний позов та надано достатньо даних на обґрунтування його розміру.

Таким чином, колегія суддів погоджується з доводами апеляційної скарги щодо наявності підстав для накладення арешту на майно. На цьому етапі кримінального провадження потреби досудового розслідування виправдовують таке втручання у права та інтереси власника майна.

Разом з тим, колегія суддів, вирішуючи питання про розумність та співрозмірність обмеження права власності і враховуючи наслідки арешту майна вважає, що позбавлення права користування майном є необґрунтованим, а тому в цій частині клопотання не підлягає задоволенню.

Таким чином, ухвала слідчого судді підлягає скасуванню з постановлення нової ухвали апеляційним судом, якою, у відповідності до вище наведених обставин клопотання цивільного позивача ТОВ «Полірем-Логістика» задовольнити частково та накласти арешт на зазначене в ньому майно із заборорою відчуження цього майна (основних засобів).

У зв'язку з цим, апеляційна скарга підлягає частковому задоволенню.

Керуючись ст.ст. 170, 171, 173, 376, 404, 407, 422 КПК України, колегія суддів, -

УХВАЛИЛА:

Апеляційну скаргу представника цивільного позивача ТОВ «Полірем-Логістика», адвоката Тучіної О.В. – задовольнити частково.

105
Ухвалу слідчого судді Деснянського районного суду міста Києва від 06 липня 2017 року, якою відмовлено в задоволенні клопотання цивільного позивача ТОВ «Полірем-Логістика» в особі директора Тугай С.В. та представника Тучіної О.В. про арешт майна, скасувати.

Постановити нову ухвалу, якою клопотання цивільного позивача ТОВ «Полірем-Логістика» про арешт майна, задовольнити частково.

Накласти арешт на майно, а саме на: нежитлову будівлю складу мокрого зберігання вапна (літ Г), яка знаходиться за адресою м. Київ, вул. Бутлерова Академіка, 8 (реєстраційний номер об'єкта нерухомості – 585583580000) та складається з будівлі складу мокрого зберігання вапна загальною площею 313, 9 кв.м., резервуари загальною площею 305,0 кв.м, рампа загальною площею 116,1 кв.м, і належить на праві власності ТОВ «ТОВ-РСА»; основні засоби, згідно Додатку № 1 до Договору купівлі-продажу майна № 168 від 23 червня 2015 року, посвідченого приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Крижановською Вікторією Петрівною (номер запису про право власності – 10143974 від 23 червня 2015 року, рішення про державну реєстрацію прав та їх обтяжень від 23 червня 2015 року за індексним номером 22304356) за переліком основних засобів у кількості 15 одиниць, а саме: залізничне полотно (240 метрів) – 1 од.; складський модуль для приймання, відвантаження, зберігання, відгрузки сипучих матеріалів – 1 од.; лінія для виробництва і фасування сухих будівельних сумішей, потужність 20т/г – 1 од.; складський модуль для зберігання тарірованих будівельних матеріалів – 1 од.; ворота на 3-ю площадку – 1 од.; монтаж вузла обліку ел. Енергії – 1 од.; щит ШСУ – 4 од.; компресор СБ4/С-100 – 1 од.; кран 5 ТГиТУ24-9-197-71 – 1 од.; лебідка ЛМ-3.2 – 1 од.; трансформатор ШО/5 – 2 од., які знаходяться за реєстраційним номером об'єкта нерухомості – 585583580000, - будівлі складу мокрого зберігання вапна (літ.Г), за адресою м. Київ, вул. Бутлерова Академіка, 8 і належать на праві власності ТОВ «ТОВ-РСА» із заборonoю відчуження зазначеного майна (основних засобів).

Ухвала апеляційного суду є остаточною і оскарженню в касаційному порядку не підлягає.

Судді: Присяжнюк О.Б.

Глиняний В.П.

Масенко Д.Є.

Голова *В.А. Лобков*
2017 р.
В.А. Лобков
Василь